

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/158/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318200692
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318200692.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: De vries Justitia, s.r.o., so sídlom Česká republika, Praha, Nové Město, Na poříčí 1047/26, IČO: 24 305 511, zastúpeného advokátom: Mgr. Henrich Schindler, so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, proti žalovanému: C. C., nar. X.X.XXXX, adresa C. D., o zaplatenie 745,75 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 35Csp/11.2018-93 zo dňa 4.2.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 745,75 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 21.7.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Druhou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení na základe pred ním vykonaného dokazovania, že žalovaný ako dlžník požiadal dňa 11.9.2016 o úver prostredníctvom prevádzkovateľa internetového portálu www.finzo.sk, a to spoločnosti FINZO OU s tým, že predpokladom poskytnutia úveru bola registrácia žalovaného na adrese internetového sídla prevádzkovateľa www.finzo.sk, za účelom zriadenia užívateľského účtu, v ktorom žalovaný uviedol svoje nezameniteľné identifikačné údaje spolu s číslom účtu, na ktorý žiada poukázať peňažné prostriedky. Žalovanému bola na základe rámcovej zmluvy a zmluvy o pôžičke č. S16225559 zo dňa 11.9.2016 poskytnutá pôžička vo výške 1.200,- Eur za podmienok v úverových podmienkach dlžníka pri dĺžke úveru 2 roky. Z úverových podmienok žalovaného č. S16225559 zo dňa 11.9.2016 vyplýva istina úveru 1.200,- Eur, dĺžka úveru 2 roky, poplatok za uzatvorenie zmluvy 24,- Eur, poplatok do garančného úveru 60,- Eur s tým, že žalovaný týmto udeľuje súhlas administrátorovi portálu finzo.sk na podpis úverovej zmluvy za podmienok tu uvedených. Tieto podmienky tvoria neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy ako špeciálne podmienky. Týmto tiež udeľuje súhlas administrátorovi finzo.sk na odpisovanie finančných prostriedkov z jeho účtu za účelom splatenia úveru. Týmto ustanovuje žalovaný banku P. J., a.s. portálu finzo.sk a to IBAN:D na to aby bola použitá pre účely transferu peňazí na portáli. Žalovaný žiada previesť sumu pôžičky 1.116,- Eur, s výnimkou transakčného poplatku 0,50 Eur na jeho bankový účet. Z výpisu účtu FINZO OU vyplýva, že žalovanému boli poskytnuté peňažné prostriedky 1.115,50 Eur znížené o poplatok za uzatvorenie zmluvy 24,- Eur a platby do garančného fondu 60,- Eur s tým, že suma 0,50 Eur predstavovala transakčný poplatok.

3. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 26.7.2017 bola pohľadávka veriteľov (investorov) v zastúpení prevádzkovateľa FINZO OU prevedená na postupníka De vries Justitia s.r.o., ktorý túto pohľadávku uplatňuje ako žalobca. Listom z 20.7.2017 bol žalovaný upovedomený, že podľa čl. XI Splácanie úveru ods. 7 je vyhlásená predčasná splatnosť úveru k 20.7.2017 a zároveň bol upovedomený o postúpení pohľadávky zo strany postupcu.

4. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní tejto právnej veci vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré vyplývajú z doložených listinných dôkazov. Právni predchodcovia žalobcu (investori), fyzické osoby a žalovaný uzavreli dňa 11.9.2016 elektronickými prostriedkami prostredníctvom internetového portálu www.finzo.sk zmluvu o úvere S16225559, na podklade ktorej sa právni predchodcovia žalobcu zaviazali poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.200,- Eur, splatný v pravidelných splátkach, po dobu trvania úveru v lehote 2 rokov. Žalovaný prostriedky z úveru riadne a včas nevrátil. Zmluva bola uzavretá prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet), písomná forma sa teda považuje za zachovanú.

5. Obranu žalovaného v jeho vyjadrení doručenom súdu 6.11.2018, v rámci ktorej poprel, že by sa zaregistroval na úver, že by mu boli poukázané peňažné prostriedky a že by dostal akékoľvek dokumenty označené a pripojené k žalobe, považoval prvoinštančný súd za účelovú s tým, že žalovaný si vo svojich vyjadreniach k žalobe z 18.6.2018 a 6.11.2018 sám odporuje, keď v prvom uvádza, že v úverovej zmluve vystupuje ako spotrebiteľ a že počas zmluvného vzťahu bol dobromyseľný a domáha sa ochrany spotrebiteľa. V následnom vyjadrení popiera akýkoľvek zmluvný vzťah, i obdržanie peňažných prostriedkov. Obranu žalovaného však vzhľadom na žalobcom predložené listinné dôkazy súd považuje za neúčinnú. Žalobca súdu preukázal registráciu žalovaného na portáli spoločnosti FINZO OU na základe predloženej kópie občianskeho preukazu a osobných údajov, ktoré žalovaný pri registrácii poskytol spolu s číslom účtu na poukávanie peňažných prostriedkov. Žalovaný súdu netvrdil a ani nepreukázal, že by mu jeho občiansky preukaz bol odcudzený, že by jeho prípadné zneužitie nahlásil v rozhodnom období orgánom činným v trestnom konaní. Podľa názoru súdu žalovaný účinným spôsobom nevyvrátil, že nepožiadaval o pôžičku na diaľku, a to registráciou na adrese internetového sídla, na základe ktorej mu bol zriadený užívateľský účet, v ktorom žalovaný uviedol svoje nezameniteľné identifikačné údaje (potvrdené kópiou občianskeho preukazu) spolu s číslom účtu, na ktorý žiadal poukávať peňažné prostriedky. Predloženým výpisom z účtu spoločnosti FINZO OU bolo preukázané, že peňažné prostriedky boli na účet žalovaného poukávané 13.9.2016.

6. Súd prvej inštancie sa zároveň v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobcu, že v predmetnej veci sa nejedná o spotrebiteľský vzťah z dôvodu, že na strane veriteľa nevystupuje právnická osoba ani fyzická osoba podnikateľ, ale bežní občania. Nie je tak naplnený znak spotrebiteľskej zmluvy vymedzený v § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že žalobca si uplatňuje len zaplatenie istiny bez dohodnutého úroku vo výške 60%, súd platnosť dojednania odplaty (úroku) za poskytnutý úver neskúmal. Súd uvedenú zmluvu posúdil ako zmluvu o pôžičke. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka boli čiastkové pohľadávky veriteľov z úveru postúpené zmluvou zo dňa 26.7.2017 na žalobcu, a preto žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby proti žalovanému. Žalobca ako postupník v súlade s ust. § 526 Občianskeho zákonníka dlžníkovi preukázal postúpenie pohľadávky písomnou zmluvou a oznámením postupcu z 20.7.2017.

7. Súd prvej inštancie ustálil, že z prehľadu splátok a vyjadrení žalobcu vyplýva, že žalovaný zaplatil spolu sumu 454,25 Eur, v dôsledku čoho dlh predstavuje sumu 745,75 Eur, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto spore. Vzhľadom k tomu, že žalovaný účinne nepoprel, že mu bola poskytnutá pôžička vo výške spolu 1.200,- Eur, z ktorej zaplatil len sumu 454,25 Eur a ďalej úver riadne a včas nesplácal, súd žalobcovi priznal sumu 745,75 Eur (poskytnutú istinu po odrátaní zaplatených platieb). Žalobca požadoval zaplatenie len nevrátenej požičanej sumy bez úrokov, pokút a poplatkov. Vzhľadom k uvedenému uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 745,75 Eur a zároveň, keďže žalovaný neplnil svoje povinnosti riadne a včas, priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške 5% zo sumy 745,75 Eur od 21.7.2017 (odo dňa nasledujúceho po vyhlásenie okamžitej splatnosti) do zaplatenia.

8. S použitím ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP prvoinštančný súd skonštatoval, že žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

9. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal odvolanie žalovaný s tým, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že na účet dostal len sumu 1.115,50 Eur, čo nie je suma 1.200,- Eur, na ktorej sa dohodli, keď žalobca si stiahol nejaké poplatky a zmluva je tým pádom neplatná. Namietal tiež, že súd nesprávne posúdil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Uviedol, že v prejednávanej veci nejde o spotrebiteľský vzťah, keďže veriteľom nie je právnická, ani fyzická osoba, ale bežní občania, pričom nebolo preukázané kto žalovanému pôžičku poskytol, teda kto bol investorom (veriteľom). Zmluva o postúpení pohľadávky je podľa odvolateľa neplatná a tým pádom žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby a žaloba mala byť zamietnutá s poukazom na ust. § 525 ods. 2 a § 526 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že žalovaný so žalobcom nikdy nemal žiadny právny vzťah, žalobca odkupuje viac menej premlčané pohľadávky od bánk a nebankovník a tie porušujú zákon o postúpení pohľadávok. Okresné sudy zamietajú žaloby žalobcov, pretože postúpenia pohľadávok sú neplatné. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/244/2017 a Krajského súdu Trenčín sp. zn. 18Csp/87/2016, ktoré skonštatovali nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu. Poukázal tiež na názory Krajského súdu v Bratislave vo veciach sp. zn. 6Co/58/2016 a Krajského súdu Prešov sp. zn. 4Co/145/2014 a 19Co/177/2014, podľa ktorých zosplatnenie úveru patrí pod správu úveru, na ktorú však má právo len banka, inkasná spoločnosť nemá žiadnu bankovú licenciu a preto nemá právo úver spravovať a teda vyhlásiť jeho mimoriadnu splatnosť.

10. Žalobca odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu žalovaného predložil písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne a zákonne, pričom žalovaného zaviazal len na úhradu sumy, ktorá mu bola reálne poskytnutá po zohľadnení jeho úhrad a ktorej prijatie nikdy nespochybnil. Ďalšie námietky žalovaného považuje za účelové a nedôvodné. Má za to, že aktívna legitimitácia žalobcu v konaní vyplýva z predložených dokladov a súd sa s touto otázkou riadne vysporiadal v napadnutom rozhodnutí. Čo sa týka rozhodnutí spomínaných v odvolaní, tieto nie sú pre súd záväzné a nespôsobujú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Žalovaný neuvádza ani jeden z dôvodov z akých je možné rozsudok napadnúť odvolaním, jeho odvolanie je nezrozumiteľné a odkazuje len na iné rozhodnutia, ktorých skutkový stav nemusel byť totožný ako v tomto prípade. Prevažná väčšina rozhodnutí v obdobných veciach žalobe žalobcu vyhovel. Odvolanie nespĺňa základné náležitosti podania a preto navrhuje, aby odvolací súd odvolanie odmietol a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

11. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu uviedol, že žalobca nemá preukázanú aktívnu legitimitáciu. Žalobca ani nepreukázal, že finančné prostriedky žalovanému poskytli veritelia, ktorí sú uvedení v zmluve o postúpení pohľadávky ako postupcovia. Žiada súd, aby tento nedostatok považoval za závažný, pretože nemal za jednoznačne preukázanú aktívnu legitimitáciu žalobcu a preto žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalobca v konaní nepreukázal, že jednotliví investori ako postupcovia písomne splnomocnili prevádzkovateľa portálu na uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávok v ich mene, že postupcovia udelili písomne plnú moc na ich zastupovanie za účelom postúpenia svojich pohľadávok. Najmä pre nepreukázanie aktívnej legitimitácie navrhol, aby odvolací súd rozsudok zamietol a náhradu trov konania taktiež zamietol.

12. Ďalšie podania strany v odvolacom konaní do spisu nedoručili.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom

bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je sčasti ohľadne nepreukázania aktívnej legitímácie žalobcu dôvodné, v dôsledku čoho bolo nevyhnutným napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť (§ 388 CSP).

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na odvolaciu argumentáciu uplatnenú žalovaným, bolo posúdiť správnosť záverov súdu prvej inštancie, že v danej veci je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti v ods. 10 odôvodnenia preskúmaného rozsudku skonštatoval, že podľa zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 26.7.2017 bola pohľadávky veriteľov v zastúpení prevádzkovateľa FINZO OU prevedená na postupníka De vries Justitia s.r.o., ktorý túto pohľadávku uplatňuje za žalobcu. Listom z 20.7.2017 bol žalovaný upovedomený, že podľa čl. XI Splácanie úveru ods. 7 je vyhlásená predčasná splatnosť úveru k 20.7.2017 a zároveň bol upovedomený o postúpení pohľadávky zo strany postupcu.

15. Prioritne odvolací súd konštatuje, že právomoc slovenských súdov na prejednanie a rozhodnutie danej veci je daná v zmysle čl. 4 bod 1 Nariadenia č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podľa ktorého, ak nie je v nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

16. V spise je založené Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.7.2017 od FINZO OU adresované žalovanému, v ktorej bolo oznámené, že celková výška postúpenej pohľadávky ku dňu 20.7.2017 je 1.675,81 Eur, ktorá pohľadávka je viac ako 90 dní po splatnosti, preto v zmysle § 524 OZ a čl. XII ods. 1 podmienok používania internetového portálu finzo.sk pristúpili k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť De vries Justitia s.r.o., ktorá sa stala novým veriteľom. Zároveň s poukazom na čl. XI Splácanie úveru ods. 7 bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru ku dňu 20.7.2017.

17. Z vyššie uvedeného oznámenia je zrejmé, že predčasnú splatnosť úveru vyhlásili pôvodní veritelia v zastúpení FINZO OU, v dôsledku čoho neobstojí argumentácia žalovaného v podanom odvolaní, že k mimoriadnemu zosplatneniu došlo zo strany postupníka, ktorý by nedisponoval oprávnením spravovať úver, v dôsledku čoho by mimoriadne zosplatnenie malo byť neplatné.

18. Žalobca ako listinný dôkaz založil do spisu zmluvu o postúpení pohľadávky uzavretú podľa § 524 a nasl. OZ, v ktorej sú ako zmluvné strany na strane postupcu vymenované početné fyzické osoby, je uvedené, že sú zastúpení FINZO OU na základe plných mocí, ktoré sú prílohou tejto zmluvy. Zmluva je podpísaná zástupcom spoločnosti FINZO OU za postupcov a zástupcom postupníka De vries Justitia s.r.o. Je pravdou, že žalobca do spisu nedoložil predmetné plné moci, ktoré mali byť prílohou zmluvy, ktorými splnomocnili postupcovia fyzické osoby na svoje zastupovanie pri tomto právnom úkone spoločnosť FINZO OU.

19. V zmysle § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému (ods. 1). S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (ods. 2).

20. Podľa § 31 Občianskeho zákonníka pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocneného oprávnenia (ods. 1). Pri plnomocenstve udelenom právnickej osobe vzniká právo konať za splnomocniteľa štatutárnemu orgánu tejto osoby alebo osobe, ktorej tento orgán udelí plnomocenstvo (ods. 2). Plnomocenstvo možno udeliť aj niekoľkým splnomocnencom spoločne. Ak v plnomocenstve udelenom niekoľkým splnomocnencom nie je určené inak, musia konať všetci spoločne (ods. 3). Ak je potrebné, aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocenstvo udeliť písomne. Písomne sa musí plnomocenstvo udeliť aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu (ods. 4).

21. Podľa § 40 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

22. Z cit. ustanovení (použitých podporne, ktoré teda nie sú rozhodné, lebo žalobca potrebu písomného plnomocenstva nepopiera a tvrdí, že bolo písomne udelené, ale ho nepreukázal, preto nebol potrebný postup podľa § 382 CSP) vyplýva, že plnomocenstvo na zastupovanie pri právnom úkone postúpenia pohľadávky muselo byť povinne písomné pod následkom neplatnosti.

23. Stranou v spore sa niekto môže stať bez toho, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či stranou objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

24. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomných plných mocí, ktoré mali tvoriť prílohu zmluvy o postúpení pohľadávky, nepreukázal ani, že predmetná zmluva za postupcov bola uzavretá osobou oprávnenou konať za postupcov, teda, že bola uzavretá platne. Nadväzne na to v konaní nebola ani preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu. Žaloba preto mala byť správne zamietnutá. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na rovnaké závery Krajských súdov v obdobných veciach žalobcu napr.: KS Banská Bystrica sp. zn. 17Co/244/2017, KS Nitra 12CO/37/2018 a 5Co/52/2018.

25. S poukazom na vyššie uvedené potom odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

26. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

27. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

29. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Vychádzajúc z výsledku tohto odvolacieho konania v konaní bol napokon plne úspešný žalovaný a preto podľa citovaných ustanovení žalovanému vzniklo právo na plnú náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) voči v odvolaní neúspešnému žalobcovi. Odvolací súd preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) voči žalobcovi v plnom rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).